

Werkinstructie SUA

Openbaar

Aan	Directeuren IND cc DDMB
Van	Hoofddirecteur IND
Nummer & Titel	2018/3 (Grensprocedure)
Kenmerk (digijust)	2221331
Hoofdtak	Asiel
Relatie met	WI 2015/8, WI 2017/1
Publicatiedatum	
Geldig vanaf	1 januari 2017 (datum update: 15 maart 2018)
Geldig tot en met	15 maart 2019
Bijlage(n)	Stroomschema

Inleiding

Per 20 juli 2015 kent Nederland een grensprocedure. De grensprocedure betreft – kort gezegd – de procedure aan de grens (of in een transitzone) waarin wordt beslist op de asielaanvraag¹ van een vreemdeling die aan de Schengenbuitengrens te kennen heeft gegeven een asielaanvraag te willen indienen en die niet voldoet aan de voorwaarden voor toegang tot Nederland. De grensprocedure is geregeld in artikel 3.109b van het Vreemdelingenbesluit (hierna: Vb; dat artikel is een uitwerking is van artikel 43 van de Procedurerichtlijn, 2013/32/EU). De invoering van de grensprocedure heeft geleid tot een aantal wijzigingen in wet- en regelgeving. Sinds de invoering van de grensprocedure heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) een aantal belangwekkende uitspraken gedaan die hebben geleid tot een aanpassing van de wet, het beleid en werkwijze. In deze werkinstructie komt het volgende aan de orde:

1. Kader
2. De grensprocedure
3. Het asielbesluit (toegangswegering) en de omzetting van de maatregel
4. Rechtsmiddelen na de beschikking in de asielprocedure

¹ Waar in de tekst wordt gesproken over een 'asielaanvraag' wordt bedoeld: de aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

1. Kader

In de Schengengrenscode (SGC) zijn de toegangsvoorwaarden voor derdelanders tot het Schengengebied geregeld. De SGC verplicht in bepaalde gevallen tot weigering van de toegang van derdelanders tot het grondgebied van de Unie (artikel 14 juncto artikel 6 SGC²).

Voor Unieburgers geldt dat de toegang niet op grond van de Schengengrenscode kan worden geweigerd, maar op nationale gronden zoals neergelegd in artikel 8.8 Vb (gevaar voor de openbare orde/openbare veiligheid of de volksgezondheid). Als een Unieburger aan wie mogelijk de toegang geweigerd kan worden asiel aanvraagt op de grens, kan de asielaanvraag niet in de grensprocedure worden behandeld.³ Deze situatie zal daarom verder niet aan de orde komen in de werkinstructie.

Hierna zal worden ingegaan op de verschillende situaties die zich aan de grens kunnen voordoen, waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen derdelanders die geen asiel aanvragen en derdelanders die wel een asielaanvraag indienen aan de grens. Binnen die laatste categorie is er aparte aandacht voor Dublinzaken (zie pagina 3 en verder: *Voorbeeld 3 – Dublinindicaties*). Zie voor een overzicht het in **bijlage 1** opgenomen stroomschema. Hierin wordt een schematische weergave gegeven van de verschillende stappen die worden genomen in het geval een vreemdeling aan de grens komt en al dan niet asiel aanvraagt.

Geen asiel

Als door een derdelander niet wordt voldaan aan de vereisten voor toegang zoals neergelegd in de SGC en de derdelander vraagt op de grens geen asiel aan, dan wordt de toegang door de Koninklijke Marechaussee (hierna: KMar) middels het model M17 geweigerd. Daarnaast legt de KMar een vrijheidsbeperkende maatregel (artikel 6, eerste lid, Vw; plaatsing in bv. de lounge) of een vrijheidsontnemende maatregel (artikel 6a of artikel 6, eerste en tweede lid, Vw) op.

Voorgaande situatie zal in deze werkinstructie verder niet aan de orde komen.

Asiel

Een vreemdeling die op de grens asiel aanvraagt, kan de toegang niet worden geweigerd. Op het moment dat een vreemdeling asiel aanvraagt, valt hij onder de werking van de Opvang- en Procedurerichtlijn en heeft hij het recht om te verblijven op het grondgebied van de lidstaat, zij het dat dit recht is beperkt tot verblijf aan de grens. Het gegeven dat een asielzoeker de toegang tot het grondgebied niet kan worden geweigerd betekent echter niet dat elke vreemdeling die op de grens asiel vraagt, daardoor direct toegang moet krijgen tot het grondgebied van de lidstaat. Indien met het enkel doen van een asielaanvraag kan worden bewerkstelligd dat toegang tot het grondgebied wordt verkregen, zou dat het grenstoezicht en het grensbewakingsbelang ernstig ondermijnen. Op grond van artikel 8, derde lid, onder c van de Opvangrichtlijn (richtlijn 2013/33/EU) mag een asielzoeker in bewaring worden gehouden om een besluit te nemen over het recht van de asielzoeker om het grondgebied te betreden. Indien een vreemdeling op de Schengen-buitengrens asiel aanvraagt, wordt de beslissing omtrent de toegang uitgesteld tot ná de beslissing omtrent de asielaanvraag. Dat betekent dat in de grensprocedure niet alleen een beslissing wordt genomen over de asielaanvraag maar ook over de vraag of de vreemdeling toegang tot Nederland wordt verleend.

² Voorheen artikel 13 juncto 5 SGC. Per 1 april 2016 is de nieuwe Schengengrenscode in werking getreden en zijn de artikelnummers omgenummerd. Materieel is er niets gewijzigd.

³ Er wordt immers niet voldaan aan de voorwaarden van artikel 3, derde lid, Vw. De asielaanvraag kan niet worden afgedaan op grond van artikel 30, 30a of 30b, Vw maar kan enkel niet-ontvankelijk verklaard worden op grond van het Spaanse Protocol (protocol 24) bij het EU-Verdrag. Wel kan na verlening van de toegang mogelijk een bewaringsmaatregel op grond van artikel 59b, eerste lid, onder d, Vw worden opgelegd (indien er sprake is van een actueel gevaar voor de openbare orde).

De grensprocedure is altijd gekoppeld aan een vrijheidsontnemende maatregel. Zou dat niet het geval zijn dan zou de vreemdeling tijdens de behandeling van zijn asielverzoek het grondgebied kunnen betreden en zichzelf daardoor toegang tot Nederland verschaffen. Het uitgangspunt (zoals bevestigd door jurisprudentie van de Afdeling) is dat het grensbewakingsbelang in beginsel enkel kan worden veilig gesteld met het opleggen van een vrijheidsontnemende maatregel. Minder dwingende maatregelen (zoals een meldplicht) hebben tot gevolg dat toegang tot Nederland wordt verkregen.⁴

De grensprocedure en de daarop gebaseerde vrijheidsontnemende maatregelen zijn geregeld in de volgende wet- en regelgeving:

- Artikel 3 Vw: (uitgestelde) toegangswegering en de grensprocedure
- Artikel 6 en 6a Vw: de vrijheidsontnemende maatregelen
- Artikel 3.109b Vb (de grensprocedure)
- C1/2.5 Vc (grensprocedure en vrijheidsontnemende maatregel)

Verder kunnen de volgende modellen worden gebruikt tijdens de grensprocedure:

- Model M18A (uitstel van de toegangswegering), [Model M18A Vreemdelingencirculaire 2000 \(A\)](#)
- Model M19 (vrijheidsbeperkende of –ontnemende maatregel), [Model M19 Vreemdelingencirculaire 2000 \(A\)](#)
- Model M19A (vrijheidsontnemende maatregel in Dublinzaken), [Model M19A Vreemdelingencirculaire 2000 \(A\)](#)

Een vreemdeling kan asiel aanvragen direct bij aankomst op de grens (dus voorafgaand aan een toegangswegering), maar het komt ook voor dat een vreemdeling pas asiel vraagt na bijvoorbeeld een paar dagen (dus na een toegangswegering). De werkwijze in deze situaties is naar aanleiding van een drietal uitspraken van de Afdeling van 3 juni 2016⁵ nagenoeg gelijk getrokken⁶, maar omwille van de helderheid worden ze hier apart besproken.

Voorbeeld 1 – asielaanvraag vóór toegangswegering

Een vreemdeling arriveert op 1 januari 2018 op Schiphol en vraagt tijdens de gate-controlle direct asiel aan bij de KMar. Op dat moment heeft er dus nog geen toegangswegering plaatsgevonden. Artikel 3, vierde lid, Vw bepaalt dat het besluit omtrent het weigeren van toegang wordt uitgesteld (model M18A). De KMar reikt dit model uit. Daarnaast wordt door de KMar een vrijheidsontnemende maatregel krachtens artikel 6, derde lid, Vw opgelegd omdat de asielaanvraag in de grensprocedure wordt behandeld (model M19).

Het uitstellen van het besluit over de toegang tot Nederland is, aldus de Afdeling, aan te merken als een voorbereidingshandeling in de zin van artikel 6:3 Awb.⁷ Tegen een model M18A staan derhalve geen rechtsmiddelen open.

Voorbeeld 2 – asielaanvraag ná toegangswegering

Een vreemdeling arriveert op 1 januari 2018 op Schiphol. De vreemdeling voldoet niet aan de voorwaarden voor toegang als bedoeld in de SGC en wordt door de KMar de toegang tot Nederland geweigerd (model M17). Daarnaast legt de KMar, afhankelijk van de omstandigheden, een vrijheidsbeperkende maatregel dan wel een vrijheidsontnemende maatregel op (model M19).

⁴ AbRS 22 mei 2012, ECLI:NL:RVS:2012:BW6799.

⁵ AbRS 3 juni 2016, ECLI:NL:RVS:2016:1451, ECLI:NL:RVS:2016:1452 en ECLI:NL:RVS:2016:1622. De Afdeling overwoog onder meer dat wanneer een vreemdeling de toegang tot Nederland is geweigerd en hij nadien om asiel verzoekt, aan die toegangswegering niet langer betekenis toekomt. De rechtsgevolgen van het besluit tot toegangswegering kunnen derhalve niet worden opgeschort.

⁶ Het beleid is aangepast bij WBV 2016/13. De gewijzigde wet is gepubliceerd in Staatsblad 2016, nr. 415.

⁷ AbRS 3 juni 2016, ECLI:NL:RVS:2016:1451

Op 2 januari 2018 geeft de vreemdeling te kennen asiel aan te willen vragen. Het eerder genomen besluit toegangsweigering vervalt van rechtswege op dat moment. De KMar stelt de toegangsweigering uit (model M18A) en legt een nieuwe vrijheidsontnemende maatregel krachtens artikel 6, derde lid, Vw op omdat de asielaanvraag in de grensprocedure zal worden behandeld (model M19).

Voorbeeld 3 - Dublinindicaties

Een vreemdeling arriveert op 1 januari 2018 op Schiphol en vraagt tijdens de gate-controlle direct asiel aan bij de KMar. De toegangsweigering wordt uitgesteld (model M18A), en omdat er sprake is van Dublinindicaties (bijvoorbeeld een Eurodac-treffer of een visum dat is verleend door een andere lidstaat) wordt een vrijheidsontnemende maatregel opgelegd op grond van artikel 6, derde lid, Vw (model M19A).

De Afdeling heeft in januari 2017 geoordeeld dat artikel 6a Vw niet als titel voor vrijheidsontneming tijdens de grensprocedure kan gelden, omdat daarvoor een toegangsweigering nodig is.⁸ Naar aanleiding hiervan is een nieuw model (de M19A) in gebruik genomen: bij Dublinindicaties wordt de vrijheidsontnemende maatregel gebaseerd op artikel 6, derde lid, Vw, waarbij wordt gemotiveerd dat sprake is van een significant risico op onderduiken. Voor het motiveren van dit risico kan gebruik worden gemaakt van de zware en lichte gronden van artikel 5.1b, derde en vierde lid, Vb.⁹ Daarbij geldt dat er – om een significant risico aan te nemen – sprake moet zijn van minstens één zware grond en één lichte grond.

Als vervolgens het concrete aanknopingspunt dat de Dublinverordening (nr. 604/2013) van toepassing is, vervalt (bijvoorbeeld doordat een andere lidstaat de verantwoordelijkheid voor de asielaanvraag niet aanvaardt) dan kan de maatregel die is opgelegd op grond van artikel 6, derde lid, Vw gehandhaafd blijven. Er is immers nog steeds sprake van toepassing van de grensprocedure. De motivering van een significant risico op onttrekking aan het toezicht is dan ten overvloede.

Het kan ook voorkomen dat de vreemdeling asiel aanvraagt en een vrijheidsontnemende maatregel op grond van artikel 6, derde lid, Vw wordt opgelegd, maar dat na enkele dagen sprake blijkt te zijn van een Dublinaanknopingspunt. Denk hierbij aan de situatie dat er een storing is waardoor de vreemdeling niet direct gecontroleerd kan worden in Eurodac. Er dient dan een nieuwe maatregel op grond van artikel 6, derde lid, Vw (M19A) te worden opgelegd, waarin wordt gemotiveerd dat er sprake is van een significant risico op onttrekking aan het toezicht. Voorafgaand aan het opleggen van deze maatregel moet de vreemdeling worden gehoord. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat de uitgestelde toegangsweigering in deze situatie (een nieuwe maatregel van bewaring tijdens de grensprocedure) geldig blijft.

Uit Afdelingsuitspraken van 10 januari en 29 januari 2018¹⁰ volgt dat een gebrek dat aan een eerste maatregel kleeft, niet doorwerkt in de daarop volgende maatregel. Wanneer wordt geconstateerd dat een maatregel niet op een juiste grondslag is opgelegd (bijvoorbeeld omdat niet is onderkend dat sprake is van Dublinindicaties), kan dit worden hersteld door een nieuwe en juiste maatregel op te leggen en schadevergoeding toe te kennen aan de vreemdeling. De detentie en de grensprocedure kunnen voortduren.

NB: Als er sprake is van Dublinindicaties en de vreemdeling is afkomstig uit Albanië, Servië, Kosovo, Macedonië, Montenegro en Georgië, dan zal gebruik worden gemaakt van de mogelijkheid de asielaanvraag in Nederland te behandelen (NB: deze opsomming

⁸ Zie AbRS 18 januari 2017, ECLI:NL:RVS:2017:136. De Afdeling overwoog dat artikel 6a, Vw verwijst naar artikel 6, eerste en tweede lid, Vw, waarin een toegangsweigering wordt verondersteld. Er ligt echter nog geen toegangsweigering; het besluit daarover is uitgesteld.

⁹ Zie AbRS 15 juni 2017, ECLI:NL:RVS:2017:1601. De Afdeling heeft inmiddels geoordeeld dat artikel 5.1a, vijfde lid, in samenhang gelezen met artikel 5.1b, tweede lid, Vb, aldus moet worden uitgelegd dat deze bepaling ook van toepassing is op de vrijheidsontnemende maatregel van artikel 6, derde lid, Vw.

¹⁰ Zie AbRS 10 januari 2018, ECLI:NL:2018:67 en ECLI:NL:RVS:2018:281

van landen kan wijzigen). De reden daarvoor is toegelicht in C2/5 Vc: er is in deze gevallen een proceseconomisch belang om de asielaanvraag in Nederland te behandelen. De hiervoor genoemde landen zijn aangemerkt als veilig land van herkomst en na afwijzing van de asielaanvraag is binnen afzienbare tijd terugkeer naar het land van herkomst gewaarborgd. Dat betekent dat in deze zaken gebruik moet worden gemaakt van het model M19.

Hoor- en motiveringsplicht bij het opleggen van een vrijheidsontnemende maatregel
 Bij elke oplegging van een nieuwe vrijheidsontnemende maatregel - dat wil zeggen: op een andere juridische grondslag¹¹ - dient de vreemdeling gehoord te worden. De vreemdeling moet immers in de gelegenheid worden gesteld om aan te voeren of er bijzondere individuele omstandigheden zijn die detentie onevenredig bezwarend maken (zie hierna).

Inbewaringstelling van vreemdelingen met een bijzondere of kwetsbare positie
 Indien een vreemdeling in grensdetentie wordt gesteld, dient te worden beoordeeld of sprake is van bijzondere en individuele omstandigheden die bewaring in het voorliggende geval onevenredig bezwarend maken (zie art. 5.1a, derde lid, Vb). De maatregel van bewaring dient de motivering te bevatten waarom de individuele omstandigheden die door de vreemdeling naar voren zijn gebracht niet hebben geleid tot het afzien van bewaring (bijvoorbeeld omdat het grensbewakingsbelang prevaleert). Het gegeven dat een vreemdeling in een bijzondere of kwetsbare positie verkeert, maakt overigens niet dat geen maatregel van bewaring zou kunnen worden opgelegd (ook de Terugkeerrichtlijn gaat daar niet vanuit). Wel dient, zoals hiervoor opgemerkt, te worden gemotiveerd dat de detentie in de individuele zaak niet onevenredig bezwarend is.¹²

Ook ná inbewaringstelling kunnen zich bijzondere individuele omstandigheden voordoen die voortzetting van de grensdetentie onevenredig bezwarend maken. Indien op enig moment in de grensprocedure blijkt dat sprake is van bijzondere individuele omstandigheden waardoor verdere behandeling van de asielaanvraag in grensdetentie onevenredig bezwarend wordt, zal de vrijheidsontnemende maatregel worden opgeheven. Het bovenstaande betekent dat er, indien er bijzondere individuele omstandigheden spelen bij een vreemdeling die gedurende de behandeling van zijn asielaanvraag in grensdetentie verblijft, voortdurend dient te worden gemonitord of er 1) bijzondere individuele omstandigheden spelen en 2) of in het in dat specifieke geval vast te houden aan de maatregel van grensdetentie onevenredig bezwarend is. Gelet op de individuele merites van elke zaak is het niet mogelijk om van te voren aan te geven wanneer sprake is van bijzondere individuele omstandigheden die de vrijheidsontnemende maatregel onevenredig bezwarend maken. Gedacht kan bijvoorbeeld worden aan de medische toestand van een vreemdeling, zoals een acute ziekenhuisopname van langere duur of ernstige psychische problematiek.¹³

¹¹ Deze hoor- en motiveringsplicht geldt dus niet wanneer er enkel sprake is van een nieuwe plaats van tenuitvoerlegging van de maatregel, terwijl de juridische grondslag van de maatregel niet wijzigt. Dit is bijvoorbeeld het geval als de vreemdeling wordt herplaatst naar een ander detentiecentrum.

¹² Met het voorgestelde artikel 58a van de Wet terugkeer en vreemdelingenbewaring wordt op wetsniveau geregeld dat grensdetentie achterwege blijft, indien inbewaringstelling in verband met de kwetsbare positie van de vreemdeling onredelijk bezwarend zou zijn.

¹³ Overigens is het mogelijk om de vreemdeling gedurende de grensprocedure over te plaatsen naar bijvoorbeeld CTP Veldzicht. In dat geval wordt een nieuwe plaatsingsbeschikking (M19) opgemaakt waarbij de desbetreffende nieuwe locatie wordt aangewezen als plaats van tenuitvoerlegging van de maatregel.

2. De grensprocedure

In de volgende paragrafen zal worden ingegaan op de grensprocedure. Daarbij zullen de volgende onderwerpen worden behandeld:

- 2.1 Algemeen: geen pré-toets en uitzonderingen op de grensprocedure
- 2.2 Termijnen en andere procedurele aspecten
- 2.3 Behandeling van de asielaanvraag in de grensprocedure (met voorbeeldcasussen)
- 2.4 Verdere behandeling in land-AC

Vooraf is het goed op te merken dat de IND in de grensprocedure bevoegd is om bepaalde taken uit te voeren, andere taken zijn voorbehouden aan de KMar:

De KMar:

- reikt bij elke asielaanvraag de M18A (uitstel van de toegangswegering) uit;
- weigert de toegang tot Nederland middels een M17 indien de vreemdeling zijn asielaanvraag in de grensprocedure intrekt;
- legt middels de M19 de vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 6, derde lid, Vw op;
- legt middels de M19A de vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 6, derde lid, Vw op aan Dublinclaimanten.

De IND:

- beslist op de asielaanvraag;
- weigert in het afwijzende asielbesluit de toegang tot Nederland, en
- legt in die gevallen aansluitend een nieuwe vrijheidsontnemende maatregel op middels een M19 of een M19A (in Dublinzaken).

2.1 Algemeen: geen pré-toets en uitzonderingen op de grensprocedure

De Afdeling heeft in de in noot 5 genoemde uitspraken van 3 juni 2016 geoordeeld dat, buiten de hierna genoemde uitzonderingen, de Procedurerichtlijn zich er niet tegen verzet om alle aan de buitengrens geuite asielverzoeken in een grensprocedure te behandelen. Er vindt voor de toepassing van de grensprocedure op de grens dus geen zogenaamde pre-toets plaats waarin voorafgaand aan de grensprocedure al een inschatting wordt gemaakt of de asielaanvraag niet in behandeling kan worden genomen, niet-ontvankelijk kan worden verklaard of als kennelijk ongegrond kan worden afgewezen.

Uitzonderingen

Niet van alle vreemdelingen die op de grens asiel aanvragen wordt hun asielaanvraag behandeld in de grensprocedure. Een aantal vreemdelingen zijn in het Vreemdelingenbesluit of in de Vreemdelingencirculaire uitgezonderd:

- Aanvragen van alleenstaande minderjarige vreemdelingen worden niet behandeld in de grensprocedure (artikel 3:109b, zevende lid, Vb);
- Gezinnen met minderjarige kinderen gaan in beginsel niet in grensdetentie tenzij uit de screening op de grens contra-indicaties blijken zoals openbare orde, ongeloofwaardige gezinsband etc. (A1/7.3 Vc en TK 2013-2014, 19 637, nr. 1827),
- Indien grensdetentie voor een vreemdeling wegens bijzondere individuele omstandigheden onevenredig bezwarend is, wordt de vrijheidsontnemende maatregel niet opgelegd (KMar) of voortgezet (IND) (artikel 5.1a, derde lid, Vb);
- Indien is gebleken dat een asielzoeker bijzondere procedurele waarborgen behoeft ten gevolge van foltering, verkrachting of andere ernstige vormen van psychisch, fysiek of seksueel geweld, welke niet middels passende steun in de grensprocedure c.q. grensdetentie kunnen worden geboden (artikel 3:108b Vb).

Indien sprake is van een van voornoemde omstandigheden wordt toegang tot Nederland verleend. De asielaanvraag zal dan in Ter Apel worden ingediend en worden behandeld in één van de land-AC's.

2.2 Termijnen en andere procedurele aspecten

De grensprocedure duurt ten hoogste vier weken (zie artikel 3, zevende lid, Vw). Verlenging van de duur van de grensprocedure is niet mogelijk. Indien na vier weken geen beslissing is genomen op de asielaanvraag, verkrijgt de vreemdeling van rechtswege toegang tot het grondgebied. In een brief zal aan de vreemdeling kenbaar worden gemaakt dat de vrijheidsontnemende maatregel wordt opgeheven en wordt meegedeeld waar de aanvraag verder wordt behandeld.¹⁴

Termijnen van de asielaanvraag in de grensprocedure – in beginsel AA

In de grensprocedure worden de artikelen 3.109 en 3.112 tot en met 3.115 Vb overeenkomstig toegepast; dat betekent dat in beginsel de termijnen van de AA-procedure worden gehanteerd.

Afwijken van de AA-termijnen binnen de grensprocedure

De AA-procedure kan in bepaalde gevallen worden verlengd (zie artikel 3.115 Vb: bijvoorbeeld als nader onderzoek naar de identiteit of nationaliteit noodzakelijk is). De termijn voor het indienen van een zienswijze blijft dan één dag.

Als de behandeling van de aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd niet afgerond kan worden binnen de termijnen van de algemene asielprocedure (8 dagen), kan hiervan afgeweken worden tot maximaal 28 dagen (vanaf datum indienen asielaanvraag). Dit kan alleen gedaan worden als het vermoeden bestaat dat de aanvraag zal worden afgedaan met toepassing van artikel 30a en 30b, Vw en de behandeling naar verwachting binnen de termijn als bedoeld in artikel 3, zevende lid, Vw kan worden afgerond (28 dagen). Er moet hierbij rekening gehouden worden met de termijn voor het indienen van de zienswijze. Die termijn is 2 weken in dit scenario.

In paragraaf C1/2.5 Vc is geregeld in welke gevallen binnen de grensprocedure kan worden afgeweken van de AA-termijnen. Indien duidelijk is dat de aanvraag niet binnen 28 dagen kan worden afgedaan, zal de zaak alsnog naar een land-AC worden gezonden voor verdere behandeling in de VA.

Bijzondere procedurele waarborgen en passende steun (art. 3.108b, Vb)

Sommige vreemdelingen kunnen bijzondere procedurele waarborgen behoeven op grond van, onder meer, hun leeftijd, geslacht, seksuele gerichtheid, handicap, ernstige ziekte, psychische aandoeningen of als gevolg van foltering, verkrachting of andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld. Indien een vreemdeling bijzondere procedurele waarborgen behoeft, wordt gedurende het onderzoek naar de asielaanvraag passende steun geboden. Dit is nader uitgewerkt in de openbare werkinstructie 2015/8.

Het gegeven dat een vreemdeling passende steun nodig heeft, betekent op zichzelf nog niet dat daardoor ook sprake is van bijzondere individuele omstandigheden die de vrijheidsontnemende maatregel onevenredig bezwarend maken en tot opheffing zou moeten leiden. Dit zijn twee gescheiden zaken met elk een eigen beoordeling¹⁵. Het gegeven dat een vreemdeling bijzondere procedurele waarborgen nodig heeft, kan weliswaar van invloed zijn op de vraag of de detentie onevenredig bezwarend is, maar staat hier in beginsel los van. De behoefte aan bijzondere procedurele waarborgen kan immers een tijdelijke situatie betreffen. Ook kan door middel van maatwerk en het

¹⁴ Zie verder onder het kopje 'zaakverantwoordelijk medewerkerschap'.

¹⁵ Het oordeel of er al dan niet sprake is van een behoefte aan bijzondere procedurele waarborgen is geen (schriftelijk) zelfstandig appellabel besluit. Wanneer de vreemdeling van mening is dat hem op enig moment ten onrechte passende steun is onthouden, dan kan hij dat aanvoeren in het beroep tegen de beslissing op de asielaanvraag. Indien een vreemdeling meent dat de vrijheidsontnemende maatregel onevenredig bezwarend is, dan kan hij dat aanvoeren in het beroep tegen die vrijheidsontnemende maatregel.

bieden van (extra) procedurele waarborgen worden voorkomen dat de vrijheidsontnemende maatregel onevenredig bezwarend wordt.

Rust- en Voorbereidings Tijd (RVT)

In artikel 3.109 Vb is de rust- en voorbereidingstermijn beschreven. Conform artikel 3.109b, eerste lid Vb kan in de grensprocedure een kortere rust- en voorbereidingstermijn dan zes dagen gelden. Omdat de vreemdeling zich in bewaring bevindt is er in het Vb geen dwingende rust- en voorbereidingstermijn voorgeschreven binnen de grensprocedure. Dit is gedaan om de mogelijkheid te creëren om de periode in bewaring te verkorten. Wel zullen bepaalde handelingen, die plaatsvinden in de RVT, zoals het medisch onderzoek, ook aan de grens moeten plaatsvinden. Aldus is in het Vb de ruimte geboden om maatwerk te leveren aan de grens met betrekking tot de RVT. Dit is een punt waarop de grensprocedure verschilt van de AA-procedure.

In beginsel neemt de vreemdeling (bijvoorbeeld via zijn/haar gemachtigde) het initiatief indien hij een afwijkende RVT wenst en wordt in samenspraak met de IND de duur van de rust- en voorbereidingstermijn bepaald. De IND heeft een inspanningsverplichting overeenkomstig het verzoek van de vreemdeling te handelen.

Er wordt geen rust- en voorbereidingstermijn aangeboden aan de vreemdeling die de grensprocedure doorloopt terwijl hij strafrechtelijk is gedetineerd (zie paragraaf C1/2.2 Vc).

Herhaalde asielaanvraag

Indien een vreemdeling in grensdetentie een herhaalde asielaanvraag indient, dient de KMar de vrijheidsontnemende maatregel krachtens artikel 6, eerste en tweede lid, Vw om te zetten naar artikel 6, derde lid, Vw. Dit betreft ook weer een nieuwe maatregel, waarover de vreemdeling gehoord dient te worden. De toegangswegering die in het afwijzende besluit op de eerdere asielaanvraag was opgenomen, vervalt. Middels een M18A wordt het besluit omtrent toegangswegering door de KMar uitgesteld. Na afwijzing van de herhaalde asielaanvraag in de grensprocedure wordt (wederom) de toegang geweigerd (in het besluit op de asielaanvraag). De behandeling van een herhaalde asielaanvraag in de grensprocedure verschilt in dit opzicht dus niet van een eerste asielaanvraag.

Als een herhaalde aanvraag wordt afgedaan met een besluit op grond van 3.1, Vb, kan de vrijheidsontnemende maatregel worden voortgezet op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, Vb. De maatregel hoeft dan niet omgezet te worden naar artikel 6, derde lid, Vw. In deze gevallen wordt de grensprocedure niet toegepast.

Grensprocedure en Dublinzaken

In beginsel zal het aanmeldgehoor plaatsvinden op Aanmeldcentrum Schiphol (ACS), waarna het voornemen en besluit worden opgesteld door de Unit Dublin in Zevenaar. Als de Unit Dublin een besluit wil nemen op de aanvraag, wordt minimaal één dag van te voren contact opgenomen met ACS om afspraken te maken over de uitreiking van het besluit en de omzetting van de vrijheidsontnemende maatregel naar artikel 6a, Vw. NB: per 1 april 2018 zal deze werkwijze veranderen en gaat ACS deze zaken zelf inhoudelijk afhandelen.

Grensprocedure in strafrecht (artikel 7 Vw)

Het kan voorkomen dat een vreemdeling bij aankomst op de grens de toegang wordt geweigerd, geen asiel aanvraagt en vervolgens – bijvoorbeeld vanwege het gebruik van een vals paspoort strafrechtelijk wordt aangehouden en strafrechtelijk wordt gedetineerd. In dergelijke gevallen blijft de toegang gedurende de strafrechtelijke detentie geweigerd (artikel 7 Vw). Indien de vreemdeling op een later moment alsnog asiel aanvraagt – en het OM niet besluit de opgelegde straf of strafrechtelijke vervolging te beëindigen – dan dient de KMar een M18A op te maken en uit te reiken. De vreemdeling stroomt dan de grensprocedure in analoog aan artikel 3, vierde lid, Vw. De vreemdeling

die strafrechtelijk is gedetineerd en de grensprocedure doorloopt, krijgt geen rust- en voorbereidingstermijn (zie C2/2.2 Vc).

Een maatregel krachtens artikel 6, derde lid, Vw is niet nodig aangezien de vreemdeling op strafrechtelijke titel is gedetineerd. Indien de strafrechtelijke detentie gedurende de periode van de grensprocedure wordt beëindigd, dan dient de KMar de vreemdeling aansluitend een vrijheidsontnemende maatregel krachtens 6, derde lid, Vw op te leggen. De termijn van de grensprocedure gaat dan niet opnieuw lopen.

In de situatie dat de vreemdeling tijdens het doorlopen van de grensprocedure strafrechtelijk wordt gedetineerd, eindigt hiermee feitelijk de vrijheidsontnemende maatregel die hem op grond van artikel 6, derde lid, Vw is opgelegd.¹⁶ De termijn van de grensprocedure loopt wel door tijdens de strafrechtelijke detentie. Als er na afloop van de strafrechtelijke detentie nog niet op de asielaanvraag van de vreemdeling is beslist, moet er opnieuw een vrijheidsontnemende maatregel op grond van artikel 6, derde lid, Vw worden opgelegd. Als na afloop van de strafrechtelijke detentie al op de asielaanvraag is beslist, wordt een maatregel opgelegd op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, Vw.

2.3 Behandeling van de asielaanvraag in de grensprocedure

In de grensprocedure wordt de aanvraag getoetst aan de grond voor het niet in behandeling nemen (Dublin), de gronden voor niet-ontvankelijkheid en de gronden voor kennelijke ongegrondheid. Gedurende de periode waarin beoordeeld wordt of deze afdoeningsgronden van toepassing zijn, mag de vreemdeling in grensdetentie worden gesteld/gehouden.

De aanvraag wordt in een grensprocedure getoetst aan de hand van de criteria van de Dublinverordening en de ontvankelijkheid en kennelijke ongegrondheid van artikel 30a en 30b, Vw. Als de aanvraag wordt afgewezen vanwege niet-ontvankelijkheid of kennelijk ongegrondheid dan wordt het verzoek volledig afgehandeld in de grensprocedure. Wordt de aanvraag niet in behandeling genomen (Dublin) dan wordt het verzoek afgehandeld in de Dublin procedure als bedoeld in artikel 3.109c, Vb (aan de grens).

Zaken die louter 'ongegrond' zijn (en dus niet als 'kennelijk' ongegrond afgedaan kunnen worden) en inwilligingen, kunnen niet in de grensprocedure afgedaan kunnen worden. Als er geen sprake is van een aanvraag die afgewezen kan worden wegens niet in behandeling nemen, niet-ontvankelijkheid, of kennelijke ongegrondheid, wordt de grensdetentie opgeheven, toegang verleend en wordt het asielverzoek verder behandeld in de AA of VA ter lande.

Op welk moment kun je de conclusie trekken dat een aanvraag wel/niet binnen de grensprocedure kan worden behandeld en afgedaan?

De conclusie dat een aanvraag niet als kennelijk ongegrond kan worden afgedaan, niet niet-ontvankelijk kan worden verklaard of in behandeling dient te worden genomen in de AA, dient uiterlijk na het nader gehoor te worden genomen, maar kan soms ook al worden genomen na het eerste gehoor.

In de praktijk komt het erop neer dat de IND zo snel mogelijk – als de relevante feiten en omstandigheden bekend zijn – moet concluderen of de asielaanvraag in de grensprocedure kan worden afgedaan:

- In de meeste gevallen zal het eerste- en nader gehoor afgewacht moeten worden om tot de conclusie te komen dat een zaak wel/niet in de grensprocedure kan worden afgedaan. Immers, dan pas is er een volledig beeld van de identiteit, nationaliteit, reisroute, mogelijke landen van eerder verblijf, 1F- indicaties of andere openbare orde aspecten, en is bekend of het asielrelaas

---

¹⁶ AbRS 24 mei 2017, ECLI:NL:RVS:2017:1412

geloofwaardig is en of de vreemdeling wel/niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning en op welke gronden.

- In sommige gevallen, bijvoorbeeld bij volledig gedocumenteerde vreemdelingen, waar geen twijfel is over identiteit en nationaliteit en vrij zeker is dat een aanvraag niet afgedaan kan worden als kennelijk ongegrond, niet-ontvankelijk of niet in behandeling genomen kan worden, kan dit al na het eerste gehoor worden geconcludeerd. In C1/2.5 Vc is opgenomen in welke gevallen reeds na het eerste gehoor een zaak uit de grensprocedure kan worden gehaald.
- Er zullen ook gevallen zijn (maar deze zullen minder snel voorkomen), dat de insteek is dat een zaak in de grensprocedure kan worden afgedaan, maar dat correcties en aanvullingen of een zienswijze daar verandering in brengen. In die gevallen is de conclusie dus pas op dag 5, 6 of 7, en kan een zaak alsnog naar de AA of VA ter lande worden gezonden.

Hieronder zijn als voorbeeld een aantal casussen beschreven:

Casus 1: Besluit- en vertrekmoratorium

In de regel wordt er een eerste gehoor uitgevoerd. Pas dan kunnen er conclusies worden getrokken over de identiteit, nationaliteit, herkomst en recent vertrek. In de praktijk betekent een besluitmoratorium doorgaans dat na het afnemen van het eerste en nader gehoor de zaken op de plank worden gelegd in afwachting van de ommekomst van het moratorium. Voor de grensprocedure betekent dat dat een zaak in beginsel na het eerste gehoor uit de grensprocedure wordt gestuurd. Dit betekent dat op het land-AC een nader gehoor wordt afgenomen. Omdat de zaak onder het besluitmoratorium valt, wordt de zaak vanuit de grensprocedure VA gestuurd. Het is van belang om het nader gehoor op het land-AC zo spoedig mogelijk te laten inplannen, zodat de asielmotieven direct kenbaar gemaakt kunnen worden.

Casus 2: Medische adviezen

Indien tijdens de RvT blijkt dat betrokkene gedurende drie weken niet gehoord kan worden, dient gekeken te worden of het wel wenselijk is om betrokkene in detentie te houden. Bij dergelijke medische adviezen zal het in de regel niet wenselijk zijn om de vrijheidsontnemende maatregel voort te zetten. Indien je toch concludeert dat het wenselijk is om de vrijheidsontnemende maatregel voort te zetten – hetgeen wordt verantwoord in de minuut -, dient bekeken te worden of binnen 28 dagen na ondertekening van de asielaanvraag (de maximale duur van de grensprocedure) kan worden beslist op deze aanvraag. Vaak zal dit niet zo zijn, waardoor een zaak direct vanuit de grensprocedure AA of VA zal moeten worden gezonden. Een AA-zending is na zending uit de grensprocedure wel het uitgangspunt, maar vanwege het medisch advies niet altijd mogelijk.

Casus 3: Kwetsbare minderheidsgroep

Het behoren tot een 'kwetsbare minderheid' als bedoeld in C2/3.3 Vc ziet op de positie van de bevolkingsgroep in het land van herkomst. Daarmee is nog niet gezegd dat dit ook zonder meer kwetsbare personen zijn binnen de grensprocedure, in die zin dat zij bijzondere procedurele waarborgen of passende steun als bedoeld in artikel 3.108b Vb en Werkinstructie 2015/8 zouden behoeven. Voor deze groep geldt dat geenszins op voorhand uitgesloten is dat de asielaanvraag als kennelijk ongegrond of niet-ontvankelijk kan worden afgedaan. Tijdens de behandeling van de asielaanvraag zal namelijk eerst onderzocht moeten worden of de vreemdeling het behoren tot een kwetsbare minderheid aannemelijk heeft gemaakt. Indien de vreemdeling dit aannemelijk heeft gemaakt en er – gelet op zijn geloofwaardige en individualiseerbare verklaringen – sprake is van beperkte indicaties van een risico op schending 3 EVRM bij terugkeer en de vreemdeling daardoor in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel, dan zal het asielverzoek niet in de grensprocedure verder worden afgehandeld. In de regel zal dit pas na het nader gehoor zijn. De zaak zal dan in beginsel AA-gezonden worden.

Casus 4: Vreemdelingen afkomstig uit 15c-gebieden

Het varieert per zaak wanneer voldoende duidelijk is of een asielaanvraag in de grensprocedure kan worden afgedaan. Soms kan na het eerste gehoor al worden vastgesteld dat vermoedelijk niet de mogelijkheid bestaat om de aanvraag niet in behandeling nemen, niet-ontvankelijk te verklaren of als kennelijk ongegrond af te wijzen. In dat geval is er geen ruimte voor voortzetting van de grensdetentie, de aanvraag kan dan immers niet in de grensprocedure worden afgedaan. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn bij vreemdelingen van wie geloofwaardig wordt geacht dat ze uit een 15c-gebied afkomstig zijn. De zaak zal dan in de regel AA-gezonden worden.

Casus 5: Gevaar voor de openbare orde of nationale veiligheid (bv. 1F)

Wanneer er signalen of aanwijzingen zijn dat er nader onderzoek moet plaatsvinden naar bijvoorbeeld de toepasselijkheid van artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag, zal de aanvraag wel in de grensprocedure verder worden behandeld. Zodra echter blijkt dat een asielaanvraag van een vreemdeling, die een mogelijk gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid, niet binnen de termijn zoals bedoeld in artikel 3, zevende lid, Vw kan worden afgedaan, wordt de vreemdeling door de IND in bewaring gesteld op grond van artikel 59b, eerste lid, onder d, Vw. Van een mogelijk gevaar voor de openbare orde is in ieder geval sprake indien de aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd mogelijk met toepassing van artikel 1F kan worden afgewezen (zie paragraaf A5/6.3 Vc).

In zijn algemeenheid geldt dat een inbewaringstelling op grond van artikel 59b, eerste lid, onder d, Vw slechts mogelijk is als de aantasting van de nationale veiligheid of de openbare orde door het persoonlijke gedrag van de asielzoeker een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt van een fundamenteel belang van de samenleving of de interne of externe veiligheid van de betrokken lidstaat aantast.¹⁷ In de motivering van de maatregel kan dus niet worden volstaan met een enkele verwijzing naar een strafrechtelijke veroordeling, dan wel naar de omstandigheid dat de asielaanvraag mogelijk met toepassing van artikel 1F zal worden afgewezen. Bij de mogelijke toepassing van 1F kan onder verwijzing naar de verklaringen in de asielprocedure worden gemotiveerd waarop het vermoeden dat 1F kan worden tegengeworpen is gebaseerd en waarom daardoor het persoonlijk gedrag van de vreemdeling een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt.

Als gemotiveerd kan worden dat er sprake is van een risico op onttrekking aan het toezicht, heeft het de voorkeur om ook in de maatregel op te nemen worden dat 59b, eerste lid, onder b, Vw van toepassing is.

Casus 6: Niet langer Dublinindicaties

Als de Dublinindicaties niet langer van toepassing zijn (bijvoorbeeld door bericht van de autoriteiten van de aangezochte lidstaat dat een aangebrachte visumsticker vals is) en het duidelijk is dat de asielaanvraag niet verder in de grensprocedure kan worden behandeld, dan moet de vreemdeling diezelfde dag uiterlijk om 18.00 worden aangemeld bij COA zodat de maatregel uiterlijk de dag erna kan worden opgeheven.¹⁸

Casus 7: Intrekking asielaanvraag

Als een vreemdeling zijn asielaanvraag intrekt, eindigt daarmee de grensprocedure. De vreemdeling wordt geacht nooit een asielaanvraag te hebben ingediend.¹⁹ Dat betekent dat de vreemdeling met terugwerkende kracht geen rechtmatig verblijf heeft gehad. Gelet op artikel 109a, onder a, Vw is de Terugkeerrichtlijn in een dergelijk geval niet van toepassing. Een terugkeerbesluit (en inreisverbod) kan na intrekking van de asielaanvraag in de grensprocedure derhalve niet worden genomen. Artikel 3, zesde lid, Vw is niet van toepassing. Dat betekent dat in de gevallen dat de vreemdeling zijn asielaanvraag in de grensprocedure intrekt, de KMar de vreemdeling middels het model

¹⁷ AbRS 8 april 2016, ECLI:NL:2016:959

¹⁸ Zie AbRS 3 april 2017, ECLI:NL:RVS:2017:892

¹⁹ AbRS 7 december 2016, ECLI:NL:RVS:2016:3283

M17 de toegang moet weigeren.²⁰ Verder legt de KMar een nieuwe vrijheidsontnemende maatregel op krachtens artikel 6, eerste en tweede lid, Vw, waarover de vreemdeling gehoord moet worden. De IND informeert de DT&V zodat voortvarend gewerkt kan worden aan het vertrek van de vreemdeling.

Indien de vreemdeling na afloop van de grensprocedure een herhaald asielverzoek indient en dit vervolgens wenst in te trekken, is de werkwijze net iets anders. Er hoeft dan niet opnieuw door de KMar de toegang tot Nederland te worden geweigerd. Door de intrekking van de asielaanvraag wordt de vreemdeling immers geacht nooit een herhaalde asielaanvraag te hebben ingediend, als gevolg waarvan wordt teruggevallen op de toegangsweigering van het eerste asielverzoek. Wel dient de KMar na intrekking van een herhaalde asielaanvraag in de grensprocedure een nieuwe vrijheidsontnemende maatregel krachtens artikel 6, eerste en tweede lid, Vw op te leggen (door het herhaalde asielverzoek was de maatregel immers omgezet naar artikel 6, derde lid, Vw). Vóór het opleggen van deze maatregel wordt de vreemdeling gehoord.

2.4 Verdere behandeling in land-AC

Indien de IND concludeert dat de aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd niet binnen de grensprocedure verder kan worden behandeld, dan wordt de toegang verleend en de vrijheidsontnemende maatregel bedoeld in artikel 6, derde lid, Vw opgeheven. De IND meldt de vreemdeling uiterlijk om 18.00 uur aan bij het COA ten behoeve van de uitplaatsing. De behandeling van de aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd zal in dit geval worden opgeschort en verder worden behandeld in de algemene asielprocedure of de verlengde asielprocedure. De IND bepaalt in overleg met de gemachtigde van de vreemdeling, wanneer de behandeling van de aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd zal worden voortgezet. Daarbij geldt als uitgangspunt dat de opschorting ongeveer een week duurt. Er moet naar gestreefd worden - met de planning van het land-AC en gemachtigde - een geschikte aanvangsdatum te bepalen.²¹

Zaakverantwoordelijk medewerkerschap (ZVM)

Uitgangspunt is dat AC Schiphol (ACS) in zaken die uit de grensprocedure worden gezonden, zaakverantwoordelijk blijft (met uitzondering van Dublinzaken, deze zaken worden door Unit Dublin behandeld). Dat betekent het volgende:

Scenario 1:

Nog geen gehoor afgenomen. De zaak én de klant gaan naar AC Ter Apel. ZVM wordt dus overgeheveld naar AC Ter Apel.

Scenario 2:

Het eerste gehoor heeft plaatsgevonden. Zaak klappt om naar AA. ACS is en blijft ZVM. Planning ACS regelt met planning ACDB/ACZ (afhankelijk waar iemand zit) het nader gehoor na ongeveer een week. ACDB/ACZ neemt in de regel het nader gehoor af. ACS beslist verder in de AA. Indien een beschikking wordt uitgereikt, vindt dit plaats door ACDB/ACZ. Met het COA is overeengekomen dat dergelijke vreemdelingen zo veel mogelijk in een opvanglocatie bij Den Bosch of Zevenaar geplaatst worden.

Scenario 3:

EG en NG hebben plaatsgevonden. Zaak klappt om naar AA (hetzelfde kan voor VA gelden, maar dan met andere termijnen). ACS is en blijft ZVM. Na 1 week beslist ACS verder in de AA. Indien een beschikking wordt uitgereikt, vindt dit plaats door ACDB/ACZ. Met het COA is overeengekomen dat dergelijke vreemdelingen zo veel mogelijk in een opvanglocatie bij Den Bosch of Zevenaar geplaatst worden.

²⁰ Uitzondering hierop is de situatie dat de vreemdeling ná de toegangsweigering asiel heeft aangevraagd. In een dergelijk geval wordt teruggevallen op de eerdere toegangsweigering. De KMar dient nog wel een nieuwe vrijheidsontnemende maatregel (krachtens artikel 6, eerste en tweede lid, Vw) op te leggen.

²¹ Nota van toelichting Vreemdelingenbesluit, Staatscourant 2015, nr. 21375, p. 25.

3. Het asielbesluit (toegangsweigering) en de omzetting van de maatregel

Uit artikel 3, zesde lid, Vw²² volgt dat de beschikking waarbij de aanvraag asiel in de grensprocedure niet in behandeling is genomen, niet-ontvankelijk is verklaard of als kennelijk ongegrond is afgewezen, tevens geldt als weigering van de toegang.²³ In de afwijzende beschikking op de asielaanvraag in de grensprocedure staat onder het kopje 'rechtsgevolgen' opgenomen dat gelet op de afwijzing van de asielaanvraag het afwijzende besluit op de asielaanvraag ook geldt als weigering van de toegang als bedoeld in artikel 14 SGC. Tevens wordt de M18A herhaald en ingelast omdat daarin staat opgenomen aan welke materiële toegangsvoorwaarden niet wordt voldaan. Het asielbesluit inhoudende de toegangsweigering wordt in persoon aan de vreemdeling uitgereikt. Datum uitreiking in persoon is leidend voor de termijn instellen beroep.

Krachtens artikel 2.10, vierde lid, VV leggen de bevoegde ambtenaren van de IND na afwijzing van asielaanvraag in de grensprocedure een nieuwe vrijheidsontnemende maatregel op als bedoeld in artikel 6, eerste en tweede lid (met toepassing van het zesde lid), Vw juncto artikel 5.1a, vierde lid, Vb. Er wordt gebruikt gemaakt van het model M19.²⁴ De vreemdeling wordt in de gelegenheid gesteld om tijdens het gehoor en in de zienswijze bijzondere en individuele omstandigheden aan te voeren die voortzetting van de vrijheidsontnemende maatregel onevenredig bezwarend zouden maken²⁵. In het model M19 dient hier gemotiveerd op te worden ingegaan en gemotiveerd te worden waarom de nieuw op te leggen vrijheidsontnemende maatregel niet onevenredig bezwarend is, waarom geen lichter middel is toegepast en dat er zicht op uitzetting is.

Voor Dublinzaken geldt het volgende. De beschikking waarmee de asielaanvraag niet in behandeling is genomen, geldt als toegangsweigering. Nu er sprake is van een toegangsweigering, kan een vrijheidsontnemende maatregel op grond van artikel 6a, Vw worden opgelegd (door de bevoegde IND-ambtenaar, zie artikel 2.10, derde lid, VV). Er wordt gebruik gemaakt van het model M19A. Ook hier geldt dat de vreemdeling tijdens het gehoor en in de zienswijze in de gelegenheid is gesteld om bijzondere en individuele omstandigheden aan te voeren die voortzetting van de maatregel onevenredig bezwarend zouden maken.

De hiervoor uiteengezette werkwijze betekent dat in deze gevallen de inzet van de KMar voor de toegangsweigering en de vrijheidsontnemende maatregel na afwijzing asiel in de grensprocedure niet langer nodig is.

Met de (afwijzende) beslissing op de asielaanvraag komt een einde aan de grensprocedure én is het rechtmatig verblijf van de vreemdeling geëindigd. Dat betekent dat op dat moment ook de Terugkeerrichtlijn op de vreemdeling van toepassing is, als gevolg waarvan een terugkeerbesluit moet worden uitgevaardigd (dit geldt uiteraard niet als de vreemdeling een Dublinclaimant is). Om de vrijheidsontnemende maatregel te kunnen voortzetten, zal in het besluit een onmiddellijke vertrekplicht moeten worden opgelegd.

²² Per 1 januari 2017 is de tekst van artikel 3, zesde lid, Vw gewijzigd. Uit de toelichting in de nota van wijziging blijkt dat er geen inhoudelijke wijziging is beoogd, maar dat beoogd wordt om buiten twijfel te stellen dat de weigering van de toegang nadat met toepassing van de grensprocedure een asielaanvraag niet in behandeling is genomen, niet-ontvankelijk is verklaard of is afgewezen als kennelijk ongegrond, is gebaseerd op artikel 14 SGC (TK 2015-2016, 34 128, nr.7, p. 6 en 10).

²³ Zie ook AbRS 14 oktober 2015, ECLI:NL:RVS:2016:2675 en ECLI:NL:RVS:2016:2676.

²⁴ DJI heeft de M19/M19A nodig voor de (her)plaatsing van de vreemdeling.

²⁵ Uit de uitspraak van de Afdeling van 24 september 2015, ECLI:NL:RVS:2015:3083 volgt dat het de vreemdeling duidelijk gemaakt moet worden dat het aan hem is om eventuele bijzondere feiten of omstandigheden met betrekking tot zijn persoonlijke belangen aan te voeren die tot het oordeel kunnen leiden dat in zijn geval met toepassing van een lichter middel moet worden volstaan dan wel dat de vreemdeling concrete vragen over mogelijke bijzondere feiten of omstandigheden moet worden gesteld.

Motivering van de gronden van de vrijheidsontnemende maatregel

In artikel 5.1b, derde en vierde lid, Vb zijn de zware en lichte gronden opgenomen die kunnen leiden tot de conclusie dat sprake is van een risico op het onttrekken aan toezicht dan wel het belemmeren of ontwijken van vertrek of uitzetting. In het beleid (A3/3) is opgenomen dat de IND de gronden als bedoeld in artikel 5.1b, derde en vierde lid, Vb nader moet toelichten, als uit deze gronden zelf niet rechtstreeks blijkt dat er sprake is van een risico op onttrekking aan het toezicht. Deze toelichting is in ieder geval vereist bij de lichte gronden. Hoewel het beleid dit dus niet in alle gevallen vereist, verdient het aanbeveling om alle gronden die worden aangekruist nader toe te lichten.

Voor wat betreft de zware grond dat de vreemdeling Nederland niet op de juiste wijze is ingereisd, kan bijvoorbeeld relevant zijn dat de vreemdeling bij aankomst in Nederland in bezit is van een document voor grensoverschrijding waarin het voor zijn beoogde verblijf benodigde visum ontbreekt.²⁶ In het geval een vreemdeling in het bezit is van een visum dat is afgegeven door een andere lidstaat en daarmee probeert in te reizen, kan mogelijk informatie uit EUVIS (over het opgegeven reisdoel) worden betrokken bij de motivering van deze grond. Ook kan, als hiervan sprake is, bij de motivering worden betrokken op welk moment de vreemdeling zijn asielwens kenbaar heeft gemaakt (bijvoorbeeld pas bij de tweedelijnscontrole).

Ten aanzien van de zware grond opgenomen in artikel 5.1b, eerste lid, onder j, Vb (asielaanvraag die in de grensprocedure niet in behandeling is genomen, niet-ontvankelijk is verklaard of is afgewezen als kennelijk ongegrond), heeft de Afdeling bij uitspraak van 18 januari 2018 het standpunt gevolgd dat hierin in beginsel grond is gelegen om aan te nemen dat een risico bestaat dat de vreemdeling zich aan het toezicht zal onttrekken. De Afdeling oordeelt dat deze omstandigheid, het grensbewakingsbelang daarbij mede in aanmerking nemend, van dien aard is dat geen nadere toelichting hoeft te worden gegeven in de vrijheidsontnemende maatregel.²⁷ Het is dan ook raadzaam deze bewaringsgrond altijd te gebruiken.

---

²⁶ AbRS 8 september 2014, ECLI:NL:RVS:2014:3455

²⁷ AbRS 18 januari 2018, ECLI:NL:RVS:2018:159

4. Rechtsmiddelen na de beschikking in de asielprocedure

Beroep tegen het asielbesluit (toegangsweigering) en de vrijheidsontnemende maatregel

Er moet afzonderlijk beroep worden ingesteld tegen de vrijheidsontnemende maatregel en tegen het besluit tot toegangsweigering (het asielbesluit).²⁸ De rechtbank kan, voor zover dat organisatorisch mogelijk is, afzonderlijk ingestelde beroepen wel gezamenlijk ter zitting behandelen.²⁹

Indiening verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening (vovo) bij de rechtbank

In artikel 82 Vw is bepaald in welke gevallen een beroep dat is ingediend tegen een asielbeschikking, opschortende werking heeft. Als het beroep geen opschortende werking heeft, dan kan de vreemdeling een voorlopige voorziening vragen om het beroep te mogen afwachten. In beginsel mag de vreemdeling dit verzoek afwachten (de uitzonderingen staan opgenomen in artikel 7.3, tweede lid, juncto artikel 3.1, tweede lid, onder a en e, Vb). Het mogen afwachten van dit verzoek betekent niet dat de vreemdeling rechtmatig verblijf heeft.³⁰

Toegewezen verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening (vovo) door de rechtbank of de Afdeling

Een toegewezen verzoek, in die zin dat de vreemdeling niet wordt uitgezet totdat op het (hoger) beroep is beslist, betekent dat sprake is van een tijdelijke belemmering van de uitzetting. Afhankelijk van de individuele omstandigheden wordt de vrijheidsontnemende maatregel voortgezet of opgeheven. Als de toewijzing van het verzoek is gelegen in procedurele redenen (bv. het niet of niet volledig aanleveren van een procesdossier bij de rechtbank), dan zal de vrijheidsontnemende maatregel in beginsel niet worden opgeheven.

Gegroundverklaring (hoger) beroep asiel

Als de rechtbank of de Afdeling een (hoger) beroep gegrond verklaart en de asielbeschikking vernietigt, wordt daarmee ook het besluit tot toegangsweigering vernietigd.³¹ Dit betekent dat de vrijheidsontnemende maatregel op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, Vw onrechtmatig is geweest. De gegrondverklaring heeft echter geen gevolgen voor de rechtmatigheid van de vrijheidsontnemende maatregel op grond van artikel 6, derde lid, Vw tijdens de grensprocedure.

---

²⁸ Zie A1/7.3 Vc.

²⁹ AbRS 14 oktober 2016, ECLI:NL:RVS:2016:2675

³⁰ De Afdeling bestuursrechtspraak buigt zich over de vraag of het mogen afwachten van het verzoek betekent dat de vreemdeling onder de werking van de Opvangrichtlijn valt en daarmee rechtmatig verblijf heeft. Op 24 augustus 2017 is het hoger beroep ter zitting behandeld. Het is nog niet bekend wanneer uitspraak zal worden gedaan.

³¹ Zie AbRS 19 mei 2017, ECLI:NL:RVS:2017:1331

